

Eftermiddagskaffet i SPF-Lokalen 10/10

Vi minns Barbro Lill-Babs Svensson

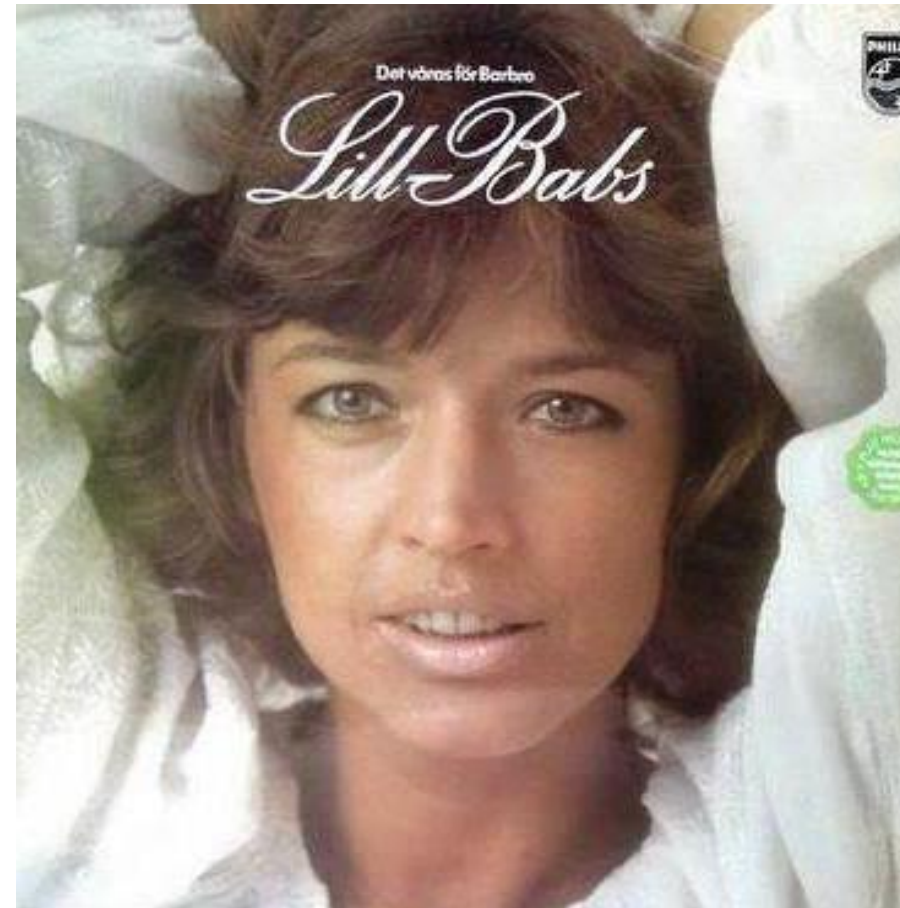
SPF Seniorerna Östra Blekinge hade den 10/10 i samarbete med S/V eftermiddagskaffe i SPF-lokalen. Ett 30-tal medlemmar hade i denna regniga oktoberdag kommit för att minnas Barbro Lill-Babs Svensson. KEA berättade lite intressant fakta kring denna stora svenska artist varvat med många av hennes kända låtar. Det blev alltifrån hennes första skiva, en stenkaka, till de inspelningar hon gjorde under 2000-talet. Många sjöng med i refrängerna. Flera av deltagarna fick sina önskelåtar spelade. KEA berättade också att Lill-Babs i en omröstning i Hemmets Journal blivit utsedd till Sveriges mest folkkära person de senaste 100 åren. I en paus hade Ulla, Margareta och Christina dukat fram gott kaffe med hembakat bröd.

Text: KEA

Ordf. KEA spelade både gamla och nyare låtar med Lill-Babs och berättade fakta kring denna artist

Många vackra ord har fällts om Barbro "Lill-Babs" Svensson: "den godaste av de goda", "en riktig människa" och "hon är kärleken". En kvinna och en artist som gjorde sig känd för att aldrig stänga dörren till någon – oavsett om vi pratar vänner, familj, publik eller exmän. Text: Hämtat från Hemmets Journal

Nu har Hemmets Journals läsare utsett Sveriges mest folkkära person de senaste hundra åren. Vinnare av den fina titeln är Barbro "Lill-Babs" Svensson – artisten med världens kanske varmaste hjärta. Så här minns vi hennes livsgärning. Detta var 2021!!

Många vackra ord har fällts om Barbro "Lill-Babs" Svensson: "den godaste av de goda", "en riktig människa" och "hon är kärleken". En kvinna och en artist som gjorde sig känd för att aldrig stänga dörren till någon – oavsett om vi pratar vänner, familj, publik eller exmän.

Hon var en fajter och en kämpe som stod i det svenska strålkastarljuset i 65 långa år – utan att göra comeback. Ett tydligt bevis på att hon älskade sitt arbete. Och på att publiken älskade henne.

Det är inte så överraskande att det var Barbro från Järvsö som knep titeln Sveriges mest folkkära person i Hemmets Journals omröstning. För trots att hon inte finns med oss längre så kommer hon länge, länge att bo i våra hjärtan. Som den fantastiska scenartist hon var, för sin älskade låtskatt men kanske allra främst för att hon var en sådan underbar människa.

Om detta vittnar alla som träffat henne – journalister, fans, kollegor i underhållningsbranschen. En mer jordnära och positiv människa är nog svår att finna. Barbro bjöd till hundra procent på sig själv.

Lill-Babs var större än Beatles

Hur är det egentligen möjligt, 65 år på scenen? Debuten kom tidigt för Järvsö-tösen som redan som 7-åring debuterade i offentlighetens ljus på Barnens dag hemmavid.

Året efter medverkade hon i radioprogrammet Morgonkvisten och då fick orkesterledaren Simon Brehm upp öronen för den unga begåvningen. Barbro blev vokalist i hans orkester, fick skivkontrakt och stort stöd i Simon som manager och mentor. Det var också han som gav henne artistnamnet Lill-Babs, med en blinkning till den betydligt mer etablerade Alice Babs.

År 1958 gjorde Barbro sin första folktopparksturné i eget namn och året därpå kom det stora genombrottet då hon på bred hälsingedialekt sjöng in Stikkan Andersons *Är du kär i mej ännu, Klas-Göran*. Den blev snabbt en landsplåga och snart följde nya hits, som *Tuff brud i lyxförpackning* och *Itsy Bitsy Teenie Weenie Yellow Polka-dot Bikini*.

När Siw Malmkvist vann Melodifestivalen med *April april* 1961 var det Lill-Babs som fick representera Sverige med låten i Eurovision Song Contest och under 60-talet lanserades hon stort i Västtyskland i både shower, filmer och med skivor.

År 1963, när hon gästade det svenska tv-programmet *Drop in* lärde hon känna ett spännande gäng – The Beatles. De var så imponerade av den unga svenskan att de alla bad henne om en autograf – för det var hon som var showens stjärna!

Barbro Svensson hade en särskild närhet till publiken

Barbro överlevde trender och nya musikgenrer. När artistkollegor fick finna sig i att glida från strålkastarljuset in i medieskuggan, stod Lill-Babs tryggt kvar och mötte nya utmaningar. Våren 2017 gav hon sig ut på turné i landet med två andra artistveteraner, Siw Malmkvist och Ann-Louise Hanson – tillsammans 183 år på scenen.

Då hade hon också hunnit med att vara programledare i tv vid flera tillfällen, bland annat i *Vem tar vem* och Melodifestivalen. När TV4 startade *Så mycket bättre* 2010 var Lill-Babs en av de givna artisterna och 2012 var hon en av *Stjärnorna på slottet* i SVT. Det var också en tv-serie som blev hennes sista bestående insats, rollen som underbara Gugge i *Bonusfamiljen* 2017.

Det finns mycket mer att skriva om Barbro "Lill-Babs" Svensson, artisten som i stället för kravallstaket runt scenen mycket hellre ville ha en trappa så att publiken kunde komma nära. "Ingen svensk artist har haft en sådan närhet till sin publik som Barbro Svensson från Järvsö", kunde vi läsa när hon 2017 valdes in i Swedish Music Hall of Fame.

Så sant. Att hon belönats med H M Konungens medalj i 8:e graden var säkert stort och viktigt för henne men störst av allt var ändå folkets kärlek. Och när hon i en tv-intervju, bara månader innan hon dog, fick frågan om hon någon gång önskat att hon inte alltid varit fullt så offentlig, svarade hon: "Nej, jag har varit så bortskämd och haft det underbart." Vid en vacker, tv-sänd minneskonsert i Storkyrkan i Stockholm den 27 maj 2018 kunde svenska folket ta far-väl av sin älskade Lill-Babs.

Dagen efter tog familj, släkt och nära vänner farväl av Barbro vid begravningen i Järvsö kyrka. Saknaden är stor men så är också tacksamheten. Tack för allt, fina Barbro. Svenska folket glömmet dig aldrig!

Kalle Lind minns Lill-Babs:

"Hon var världens minst diviga stjärna"

Författaren och radioprataren Kalle Lind minns sitt möte med Barbro. En enda gång träffades de, men det gjorde starkt intryck. När kollegor runt honom delade sina minnen av den folkkära artisten i samband med hennes bortgång, var det framför allt hennes vilja att hjälpa till, godheten och kärleken som lyste starkast.

"Jag träffade Barbro Svensson en gång. Jag var konferencier på Västerviks visfestival och Barbro skulle uppträda sist på kvällen. Kvällen hade dragit ut på tiden och elva blev halv tolv som blev tolv. Barbro klagade inte.

Hon kom i backstagelera i sina höga pumps och bad allra vänligast om hjälp med en sak: Eftersom det var utomhus och sent skulle hon behöva hjälp med att få sin ena mikrofon uppvärmd av mänskliga händer. Femton händer sträcktes ut som på given signal. Alla ville få värma Lill-Babs handmikrofon. Alla ville hjälpa till.

När hon dog jobbade jag på Sveriges Radio. Hela bolaget vimlade av minnen som alla handlade om ungefär samma sak – hur hon varit inne på någon av radiostationerna för att göra intervju och sedan stannat till i personalköket för att diska. Eller att hon hade med sig någon liten sötsak till redaktionen. Eller att hon spontant gav bort någonting.

Ingenstans verkar det ha funnits något beräkande i detta. Hon ville hjälpa till. Och därför ville vi andra gärna hjälpa henne. Hon var den minst divaaktiga stjärna världen sett – och det gav henne bara ännu mer lycka.

Hon hade en karriär i över 60 år men hade egentligen inte särskilt många hittar, i synnerhet inte de sista 40 åren. Det behövdes inte heller. Vi ville inte se henne i första hand för att höra henne göra gamla succéer. Vi ville se henne göra succé på nytt. Hon älskade oss och vi älskade tillbaka."

Bordsdekoration Höstlöv

Ulla, Margareta och Christina dukade fram kaffe och hembakat

